

Šípkově rudé slunce
se podlouhle tetelí
na poškrábaném ledu.
Zmrzlé nudle pod klukovskými nosy.
Vzduch tak špičatý
že by se s ním daly čistit nehty.
Chvillemi se zadrhne dech
jako v zipu.
Bruslaři přímo v patách
sami sobě.
Dlouhé modré stíny se točí
jak gigantické rafije.
Pokaždé když brusle
předjedou bruslaře
nezvučné žuchnutí o led.
Tvrdá voda touhle roční dobou.
Daleké pronikavé výkřiky
zní docela blizoučko.
Všechny světové strany musejí být
úplně nablízku.
Přižene se děvče
z tečičky v pozadí v dospělou
za pár vteřin
na nezvučné brusli
a druhou nataženou dozadu
obličej daleko vpředu
tváře rudé
blažená líbací pusinka
oči dokořán
a teď už docela blízko.
Pak bleskurychle zahne
za světovou stranu
a pryč.
Ale i bez bruslí
stačíš pochopit
že tohle bylo štěstí:
skutečné tu chvílku kterou trvá.